

STOCURILE DE MATERIALE

— reduse la minimum și rațional folosite în toate unitățile economice!

Un început bun care trebuie continuat

De la bun început să notăm principală concluzie desprinsă dintr-o investigație efectuată împreună cu tovarășa Maria Sintămărean, director adjunct al Sucursalei județene Sălaj a Băncii Naționale, la întreprinderile de prelucrare a lemnului din Zăușu: comparativ cu situația existentă la data intrării în vigoare a noilor normative, stocurile s-au redus în anumite proporții la materii prime, materiale și produse finite. În toate acestea, stocurile supranormative se mențin încă la un nivel ridicat.

Astfel, la materii prime și materiale, principalele cauze ale existenței unor stocuri supranormative sînt nerealizarea producției în structura planificată, aprovizionarea peste necesitățile reale și menținerea de foarte multă vreme, a unor materiale necorespunzătoare calitativ. Astfel, există în stoc o serie de SDV-uri și matrițe, precum și unele piese de schimb aferente mijloacelor fixe puse în funcțiune, care urmează a fi folosite în cadrul reparatiilor planificate. De asemenea, anumite materiale sînt în loturi mari din import acoperă consumul pe o perioadă mai mare decît normale de stabilitate. În ce privește stocul de produse finite, acesta este constituit,

în principal, din mobilă fără desfacere, din unele produse de care beneficiarii au nevoie, dar nu poate fi expediată ritmic deoarece secțiile de cale ferată din Sîmleu Silvaniei și Cehu Silvaniei nu asigură vagoanele necesare. De asemenea, sînt de menționat executarea în devans a unor produse care au termen de livrare în perioada următoare și nevănuirea în termen a unor produse destinate exportului.

Fie și numai această succintă enumerare a cauzelor arată lîmpede că în întreprinderi sînt încălțate norme clare ale disciplinei de plan și finanțare, efectuîndu-se aprovizionări nerationale și introducîndu-se în fabricile produse fără desfacere asigurată. Pe de altă parte, nu se acționează ferm pentru lichidarea, conform legii, a stocurilor acumulate în perioadele anterioare, pentru reducerea ciclurilor de producție și a stocurilor antrenate pe fluxul de fabricație. Bunăoară, se apreciază că ar fi trebuit să se întreprindă măsuri ferme, împreună cu centrala de resort, pentru preluarea în bazele de aprovizionare a materialelor disponibile din stoc și pentru determinarea cu furnizorului să livreze cherestea

la umiditatea prevăzută în S.T.A.S. În legătură cu această ultimă problemă se cuvine semnalat că, prin acceptarea abaterii de la standarde, unitatea din Zăușu este obligată să mențină în stoc cherestea respectivă foarte mult, peste duratele normale, pentru uscare.

— Ce se întreprinde acum pentru lichidarea în cel mai scurt timp a stocurilor supranormative?

— Aș dori să arăt că au fost adoptate și se aplică o serie de măsuri deosebit de importante în domeniul la care ne referim — ne-a spus Gheorghe Irimus, șeful biroului desfacere. Astfel, compartimentul comercial a întreprins acțiuni de contractare suplimentară a mobiliei. Au fost constituite echipe pentru remedieri și s-a început livrarea produselor din stoc, urmind că în cel mai scurt timp stocul să fie lichidat. Au fost intensificate eforturile pentru obținerea de comenzi ferme la unele produse rămase pe stoc din anii trecuți. Totodată, aplicarea unui ansamblu de măsuri tehnico-organizatorice a făcut ca materialele să ajungă mult mai operativ în secțiile de prelucrare, în conformitate cu graficele de producție.

Produsele finite — pe drumul cel mai scurt spre beneficiar

În nomenclatorul de fabricație al întreprinderii de panouri și tablouri electrice Alexandria figurează în acest an o gamă largă de mijloace de automatizări, electrotehnice și electronice destinate unor unități din diverse sectoare de activitate. La data intrării în vigoare a noilor normative există aici importante stocuri supranormative de materii prime și materiale, producție neterminată și produse finite. Cauzele, așa cum ne-au fost prezentate de șeful serviciului financiar, Anton Butoiar, ar putea fi sintetizate astfel: aprovizionarea înainte de termen cu unele materiale (aparatură de joasă tensiune, laminate din cupru etc.), stocuri de materiale rezultate din schimbarea tehnologiei de execuție a unor comenzi, nepreluarea de către bazele de aprovizionare a cantităților disponibile, nefinalizarea unor produse din cauza lipsei unor aparate de măsură și control, neasigurarea capacității necesare pentru transportul produselor finite.

În legătură cu cele semnalate, am solicitat opinia tovarășului Manole Geabău, directorul Sucursalei județene Teleorman a Băncii Naționale: „Situația la care vă referiți nu este particulară întreprinderii de panouri și tablouri electrice Alexandria — ne-a spus interlocutorul. Pornindu-se de la volumul mare de imobilizări întreprinse cu conducerea unităților economice programe concrete de măsuri în vederea lichidării stocurilor supranormative. Materializarea

unora din aceste măsuri au condus la îmbunătățirea situației economico-financiare, dar, din păcate, nu s-a reușit în toate cazurile să se implice apariția pe parcurs a unor noi stocuri peste normative și alte imobilizări de mijloace circulante, datorate neajunsurilor care au continuat să se manifeste și după intrarea în vigoare a noilor normative. Pînă în prezent n-au reușit să se încadreze în normele de stoc, negăsind soluții de utilizare și valorificare integrală a stocurilor, în afară de întreprinderea de panouri și tablouri electrice, nici Combinatul de Ingrășăminte chimice Turnu Măgurele. Întreprinderea de rulmenți și întreprinderea mecanică „Islez” din Alexandria, întreprinderea textilă „Teleormanul” din Rîșiori de Vede”.

— Din investigații s-a desprins cu claritate că rezultatele, mai bune sau mai puțin bune, obținute în acțiunile de reducere și lichidare a stocurilor supranormative sînt în legătură directă cu spiritul gospodăresc manifestat în fiecare întreprindere în parte. În această privință este necesar, așa cum s-a subliniat la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., să se întreprindă măsuri eficiente de sprijinire a unităților economice pentru încadrarea în noile norme, de întărire a controlului preventiv asupra aprovizionării, consumului și desfacerii produselor. Totodată, va trebui să se acționeze pentru prevenirea constituirii de stocuri care stagnează peste duratele normale, pentru că, se știe foarte bine, este mai ușor să preîntîmpini neajunsurile decît să lînturi efectele acestora după ce s-au produs. În acest sens, se cuvine subliniat că situația stocurilor este o adevărată „fișă de sănătate” a întreprinderii, de a cărei stare sînt în consecință măsură răspunzătorii cei care conduc activitățile de concepție, proiectare, tehnologie, producție, aprovizionare, desfacere, financiar. Important este ca preluștii consiliile oamenilor muncii, toți factorii de conducere din întreprinderi să se implice nemijlocit în problemele gospodăririi raționale, eficiente, a patrimoniului încredințat spre administrare și dezvoltare, asigurînd realizarea integrală a producției, în condițiile respectării riguroase a legalității în domeniul utilizării resurselor materiale, al stocurilor de materii prime, materiale, producție neterminată și produse finite.

Eugen TEGLAȘ, Stan ȘTEFAN
corespondenții „Sciintei”

În primăvara trecută, cînd cooperatorii din Mosteni-Furculești, județul Teleorman, pregăteau noua producție de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, puțini dintre ei se gîndeau că este vorba de faptul că mai bine de doi ani s-a întocmit un proiect privind prelucrarea călilor ferate din apropierea in-

rol ocupă în strategia dezvoltării cooperativilor agricole cunoașterea și urmărirea sistematică a evoluției rezultatelor economice?

— Din păcate, nu dispunem încă de mijloace de evidență care să ne spună cu exactitate și pe parcursul anului, cel puțin trimestrial, cum evoluează costurile de producție. Aceasta în bună măsură datorită specificului activității în agricultură, pentru că un calcul exact îl putem obține numai după ce s-a încheiat efectiv campania de recoltare. Dar, ne-am convins că repartizînd din timp anumite cheltuieli pe fiecare operație, pe fiecare cultură, pe fiecare fermă în parte reușim să stabilim răspunzător pe sefi și economiștii de fermă și pe formații de muncă care au angajat în acord global suprafețele și culturile respective. Procedînd astfel sîntem scutiți de surprizele neplăcute de la sfîrșitul anului. Practic, dacă ne-am încadrat în baremurile de cheltuieli și respectăm întru totul tehnologiile, mai rămîne să realizăm producțiile stabilite și cu siguranță cînd tragem linie și adunăm, rezultatul nu poate fi decît pozitiv. Interesant ar fi, cred eu, dacă am cunoaște la nivelul județului și chiar al unităților frunțate din țară, aflăm de desigur, în zone de fertilitate asemănătoare cu noi, cum evoluează cheltuielile pe unitate de produs și mai ales ce este specific în experiența colectivelor respective pentru obținerea unor costuri reduse. Decemdată, asemenea date și fapte, care pot determina o stare de emulație pentru promovarea unui spirit gospodăresc, pentru asigurarea unei activități rentabile, le aflăm înmulțiri, cu prilejul unor instruirii ale aparatului economic, eventual din ziare.

— Tovarășe președinte, citi a cîntărit spiritul gospodăresc și citi a cîntărit senza unor condiții naturale favorabile în obținerea unor rezultate bune și anul trecut?

— Decisivă în obținerea acestor rezultate a fost munca omului. Spun aceasta pentru că anul trecut nu a fost un an agricol chiar favorabil, seceta prelungindu-se cu efecte pă-

gubitoare luni în sir. Cu toate acestea, rezultatele pe care le-am obținut s-au situat la cote înalte, deși nu maxime, datorită perseverenței și priceperii cu care cooperatorii noștri au aplicat punct cu punct tehnologiile stabilite pentru fiecare cultură și așa mai adăuga eu pentru fiecare sol în parte.

— După cite știu, la Mosteni-Furculești, ideea de nou în domeniul culturii de iarnă tehnologiei ale activității a pătruns prelungit cu ea

La întreprinderea de aparate de măsură și control din Timișoara, muncitorii și tehnicienii acordă cea mai mare atenție verificării minuțioase a fiecărui produs aflat pe fluxul de fabricație

FEMEILE

— cetățeni cu drepturi și îndatoriri egale, cu depline posibilități de afirmare socială

(Urmare din pag. 1)

invățămînt, cultură, sănătate, comerț, prestări de servicii, femele au un rol preponderent, dată fiind ponderea lor mare în rîndul personalului muncitor.

Dreptul de a participa la viața social-politică a țării este materializat prin prezența femeilor în foruri naționale de conducere, începînd cu Comitetul Central al partidului, guvernul, Marea Adunare Națională. În comitetele județene, municipale, orașenești și comunale ale partidului și în organele locale ale puterii și administrației de stat, în conducerea organizațiilor de masă și obștești, femeile sînt larg reprezentate.

Această puternică implicare în procesul de fabricare și perfecționare a noilor oriunduri, în creșterea de bunuri materiale și spirituale constituie mîntura rolului important al femeii în țara noastră, dar constituie, totodată, și punctul de plecare al unor mari responsabilități. De aceea, răspunzînd chemărilor adresate tuturor oamenilor muncii de către secretarul general al partidului, îndosebi în cuvîntările rostite la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din ianuarie și februarie a.c., femeile care muncesc în întreprinderile industriale sînt hotărîte să-și mobilizeze toate resursele de preciepe și de muncă pentru a da viață acestor chemări. Ele își vor spori contribuția la realizarea producției fizice, cu prioritate a producției destinate exportului, la aplicarea, cu cele mai bune rezultate, a mecanismului economico-financiar, astfel încît fiecare secție, fiecare întreprindere să aibă o activitate eficientă, să se afle în primele rînduri ale mîscării pentru înnoirea și modernizarea producției și a produselor, pentru ca „marca” fiecărui fabric să constituie o garanție a calității. Ca bune gospodine ale materiilor prime și energiei, muncitorii, inginerii și tehnicienii își vor intensifica efortul de folosire, cu și mai multă izbucnîntă, a acestora, pentru obți-

nerea de economii și recuperarea fiecărui gram, a fiecărui metru pătrat de materie primă, pentru a fi reintroduse în circuitul economic.

Puternic detașament al femeilor care lucrează în domeniul științei, îndrumate cu înaltă competență de tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, instruite de luminosul său exemplu, aduc o contribuție de seamă la găsirea de noi și moderne soluții tehnologice, la propulsierea noului în toate sectoarele productive. În laboratoare, ca și direct în fabrici și uzine, femeile ce muncesc în cercetare sînt puternic mobilizate spre a-și spori aportul la înflorirea științei românești, la afirmarea ei pe plan internațional.

În agricultură, unde campania agricolă se apropie cu pași repezi, femeile sînt pregătite pentru a aplica indicațiile prețioase cuprinse în cuvîntarea secretarului general rostită la recenta întrînire cu organizații de partid și președinții de comitetele agricole, spre a satisfice nevoile de consum ale populației, cereințele industriale și, în primul rînd, ale fondului centralizat al statului.

Oriunde s-ar afla — la catedră, în cabinetul medical, în instituțiile publice — femeile sînt pe deplin conștente că cerințele noi calității li se adresează deopotrivă și lor. De aceea, fiecare la locul ei de muncă va demonstra prin fapte înțelegerate sensului acestor cadre de conducere, ci și la mulți specialiști. Pentru că oricî de mari ar fi preocupările stricte de specialitate, în fond, agronomul este acela care prin acțiunile și măsurile agrotehnice asupra cărora decide influențează hotărîtor nu numai nivelul produc-

ției, ci și eficiența acesteia. Spunem că pe noi ne costă kilogramul de porumb cu ceva mai mult de 70 de bani, decît cheltuiem la sută mai puțîn decît cheltuiuse alții. Deosebirea dintre noi și ei constă tocmai în modul diferit de gospodărire. Pentru că noi obținem producții mari ecutînd un număr de lucrări mai reduse decît ei, iar acest efort suplimentar al lor nu se regăsește într-un spor de producție, dimpotrivă, recoltele lor medii se situează constant sub ale noastre. La noi, în primăvara normală, porumbul se seamă doar după o trecere cu grapa peste ogor și o lucrare cu discul pentru încorporarea erbicidelor și îngrășămintelor. Alții sînt obligați să facă cite 3 și chiar 4 lucrări pentru pregătirea patului germinativ. O să înțelegi și de ce? Pentru simplul motiv că agronomul respectiv nu veghează ca arătura de toamnă

să facă într-adevăr la adîncimea stabilită, iar plugul să fie reglat perfect orizontal pentru a asigura uniformitatea arăturii. Din această gîlîntă decurg apoi și alte necazuri. Într-un teren nefecinat în profunzime plantele își reduc mult spațiul de nutriție la rădăcinilor și asta în timp ce semințele și rădăcinile buruienilor încorporate mai la suprafață infestază lanul încă din primele zile de vegetație. Și pentru a nu compromite cultura, agronomul este obligat să intervină cu cite 3 prașile manuale și mecanice, ceea ce înseamnă cheltuieli în plus, risipa de carburanți și ceea ce este mai grav înseamnă o degradare în timp a structurii solului cu urmarea a tasării lui excesive. La noi, toate aceste lucrări se reduc la o prașilă manuală de corecție care nu costă mai mult de 160 lei la hectar, după care, atunci cînd planta are 30 cm înălțime, se execută rîritatul porumbului, lucrare tradițională complet ignorată în prezent, dar care pe lîngă efectul său mult apreciat altădată, în nolle condiții slujește și la deschiderea rigolelor pentru irigația prin brazdă, ceea ce aduce alte însemnate economii. Din acest moment, plîna toamna la recoltare, singura cheltuielă pe care o mai facem este cu udarea. Fie și numai comparînd acest mod diferit de aplecare a agrotehnicilor se pot trage concluzii asupra cauzelor care decernă la în unele locuri să se facă încă cheltuieli mari, nerationale. Departe de mine intenția de a susține că ceea ce facem noi aici la Mosteni-Furculești ar putea constitui sistemul cel mai rațional de agricultură pentru toate zonele țării. Eu m-am interesat și mi-am dat seama că la Drăgănești-Vlasca, la Purani sau la I.A.S. Zimnicea în anumite privințe există experiențe chiar mai bune decît la noi. Dar toate aceste noutăți trebuie cunoscute de către toți specialiștii și aplicate în toate unitățile care au contribuții asemănătoare. Tocmai acest lucru mă face să revin și să insist din nou asupra cerinței de a exista o preocupare mai mare față de lătu-

trăile ele — nu există nimic mai de preț decît viața copiilor lor. Ele nu au dorință mai fierbinte decît aceea de a-și lă adăpost de orice primejdie, de a fi sigure că nu vor pieri pe vreun cîmp de luptă. Iată de ce femeile din țara noastră sprijină, cu toată puterea, politica de pace și colaborare promovată de România, inițiativele președintelui țării, apelurile sale repetate la înțelegere și colaborare, la dezarmare. Prin răspunsul lor unanim la referendumul din noiembrie anul trecut, femeile țării s-au pronunțat ferm pentru reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, apredînd, în mod deosebit, această nouă inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, exemplul de măsură concretă întreprinsă de o țară în Anul Internațional al Păcii.

Dat fiind rolul de primă importanță pe care oamenii de știință îl au atît în creșterea mijloacelor de distrugere, dar și pe care îl pot avea în eliberarea omeniilor de coșmarul terorii nucleare și punerea ucucirilor genului uman în sfera omului, femeile apreciază, în mod deosebit, acțiunile Comitetului Național Român, Comitetului de știință și pace. În fruntea cărora se află tovarășa academician doctor inginer Elena Ceaușescu, personalitate proeminentă a științei contemporane, care conferă prestigiu și eficiență acestui for.

Această și în care, în calitatea lor de tovarășe de muncă, de soții, surori și mame, femeile primesc omagiul tuturor celor apropiați, ca și al întregului popor, pentru modul exemplar în care-și duc la îndeplinire multiplele lor îndatoriri sociale, ele își reînnoiesc angajamentul ferm de a urma neabătut și în strînsă unitate partidul, pe secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a munci fără preget pentru ca minunata perspectivă deschisă către milenii trei de obiective Congresului al XIII-lea să prindă viață, șse binele și prosperitatea întregii națiuni, a României socialiste.

— Mă surprinde întrebarea dumneavoastră fie și pentru simplul motiv că pînă în prezent nu mi-a adresat nimeni o asemenea întrebare. Mă surprinde dar nu mă gîzescie nepregătît. Bilanțul pe care îl am în față îmi dă posibilitatea să vă răspund preciz: 0,88 lei la grâu, 0,72 lei la porumb, 1,54 lei la floarea-soarelui și 0,71 lei la orz. Avem satisfacția să raportăm cooperatoriilor că am încheiat anul trecut cu o activitate rentabilă. Și nu numai atît, dar ne-am realizat și chiar depășit planul la beneficii, obținînd în total un beneficiu de peste 5 milioane lei.

— Deși sînt cunoscut ca un pasionat om al noului în agrotehnică, și cînd spunem aceasta avem în vedere experimentele făcute aici în domeniul tehnologiei porumbului, impresionează în cooperativa dv. preocuparea pentru a asigura fiecărui acțiunilor o eficiență economică maximă. Am dori să ne spuneți ce

multe, chiar foarte multe din elementele acelei agriculturi tradiționale caracterizate printr-un anume mod de gospodărire chibzuit.

— Adevărul este că mirajul seducător spre asemenea niveluri de producție nebănuite pînă cu cîțiva ani în urmă nici măcar de cel mai vîșător dintre noi a stimulat asemenea ambiții spre stăpînirea elementelor tehnologice de nouitate absolută, încît, în unele locuri, s-a cam uitat de cerința esențială de a asigura fiecărui activității o eficiență maximă în orice condiții. Nu este mai puțin adevărat că această slabă preocupare spre economicitate este într-un fel și consecința unui anume mod păgubitor în care se obișnuia să se facă aprecierea activității unui colectiv. Este foarte bine că mereu sîntem puși să raportăm asupra stadiului executării lucrărilor agricole, asupra nivelurilor de producție pe care

RENTABILITATEA ÎN AGRICULTURĂ

— preocupare permanentă

Opinii consemnate într-o unitate de frunte a agriculturii socialiste

— Mă surprinde întrebarea dumneavoastră fie și pentru simplul motiv că pînă în prezent nu mi-a adresat nimeni o asemenea întrebare. Mă surprinde dar nu mă gîzescie nepregătît. Bilanțul pe care îl am în față îmi dă posibilitatea să vă răspund preciz: 0,88 lei la grâu, 0,72 lei la porumb, 1,54 lei la floarea-soarelui și 0,71 lei la orz. Avem satisfacția să raportăm cooperatoriilor că am încheiat anul trecut cu o activitate rentabilă. Și nu numai atît, dar ne-am realizat și chiar depășit planul la beneficii, obținînd în total un beneficiu de peste 5 milioane lei.

— Deși sînt cunoscut ca un pasionat om al noului în agrotehnică, și cînd spunem aceasta avem în vedere experimentele făcute aici în domeniul tehnologiei porumbului, impresionează în cooperativa dv. preocuparea pentru a asigura fiecărui acțiunilor o eficiență economică maximă. Am dori să ne spuneți ce

instruirii sau gîndite de analiză la care participăm într-un an, să nu se discute și problemele legate de modul de gospodărire a unităților agricole. Desigur, o asemenea analiză este mult mai complexă și delicată decît un raport care se referă, să zicem, la stadiul lucrărilor agricole. Dar convingerea mea este că efectele ei practice ar fi incomparabil mai mari decît concluziile care se desprind din analiza situației operative a lucrărilor agricole. Pentru că oricîte argumente s-ar aduce pe marginea slabei eficiențe a activității multora din unitățile noastre agricole, pe mine, ca agricultor, nimeni nu poate să mă convingă că, în Cîmpia Teleormanului, culturile vegetale au o eficiență scăzută sau chiar sînt nerentabile.

— Pe dv. nu poate să vă convingă, dar noi sîntem în măsură să vă dăm asemenea exemple de unități

nerentabile, deși profilul lor de bază este cel vegetal.

— Le cunosc și eu foarte bine și tocmai de aceea pledez pentru a împriima mai mult spiritul de economicitate nu numai la cadrele de conducere, ci și la mulți specialiști. Pentru că oricî de mari ar fi preocupările stricte de specialitate, în fond, agronomul este acela care prin acțiunile și măsurile agrotehnice asupra cărora decide influențează hotărîtor nu numai nivelul produc-

ției, ci și eficiența acesteia. Spunem că pe noi ne costă kilogramul de porumb cu ceva mai mult de 70 de bani, decît cheltuiem la sută mai puțîn decît cheltuiuse alții. Deosebirea dintre noi și ei constă tocmai în modul diferit de gospodărire. Pentru că noi obținem producții mari ecutînd un număr de lucrări mai reduse decît ei, iar acest efort suplimentar al lor nu se regăsește într-un spor de producție, dimpotrivă, recoltele lor medii se situează constant sub ale noastre. La noi, în primăvara normală, porumbul se seamă doar după o trecere cu grapa peste ogor și o lucrare cu discul pentru încorporarea erbicidelor și îngrășămintelor. Alții sînt obligați să facă cite 3 și chiar 4 lucrări pentru pregătirea patului germinativ. O să înțelegi și de ce? Pentru simplul motiv că agronomul respectiv nu veghează ca arătura de toamnă

să facă într-adevăr la adîncimea stabilită, iar plugul să fie reglat perfect orizontal pentru a asigura uniformitatea arăturii. Din această gîlîntă decurg apoi și alte necazuri. Într-un teren nefecinat în profunzime plantele își reduc mult spațiul de nutriție la rădăcinilor și asta în timp ce semințele și rădăcinile buruienilor încorporate mai la suprafață infestază lanul încă din primele zile de vegetație. Și pentru a nu compromite cultura, agronomul este obligat să intervină cu cite 3 prașile manuale și mecanice, ceea ce înseamnă cheltuieli în plus, risipa de carburanți și ceea ce este mai grav înseamnă o degradare în timp a structurii solului cu urmarea a tasării lui excesive. La noi, toate aceste lucrări se reduc la o prașilă manuală de corecție care nu costă mai mult de 160 lei la hectar, după care, atunci cînd planta are 30 cm înălțime, se execută rîritatul porumbului, lucrare tradițională complet ignorată în prezent, dar care pe lîngă efectul său mult apreciat altădată, în nolle condiții slujește și la deschiderea rigolelor pentru irigația prin brazdă, ceea ce aduce alte însemnate economii. Din acest moment, plîna toamna la recoltare, singura cheltuielă pe care o mai facem este cu udarea. Fie și numai comparînd acest mod diferit de aplecare a agrotehnicilor se pot trage concluzii asupra cauzelor care decernă la în unele locuri să se facă încă cheltuieli mari, nerationale. Departe de mine intenția de a susține că ceea ce facem noi aici la Mosteni-Furculești ar putea constitui sistemul cel mai rațional de agricultură pentru toate zonele țării. Eu m-am interesat și mi-am dat seama că la Drăgănești-Vlasca, la Purani sau la I.A.S. Zimnicea în anumite privințe există experiențe chiar mai bune decît la noi. Dar toate aceste noutăți trebuie cunoscute de către toți specialiștii și aplicate în toate unitățile care au contribuții asemănătoare. Tocmai acest lucru mă face să revin și să insist din nou asupra cerinței de a exista o preocupare mai mare față de lătu-

rile organizatorice ale activității, față de modul concret de gospodărire a fiecărui unități.

— Noi care știm bine ce greutateați ați avut cu deosebire anul trecut în valorificarea producției horticole ne dăm prea bine seama că plecînd de la ceea ce am făcut pentru ocuparea mai stăruitoare spre aspectele ce tin de gospodăria avuției obștești porneste în primul rînd de la dorința de a se pune ordine și în neprivilegiile relației între agricultori și beneficiarii direcți ai dv.

— Ar fi mult de discutat pe această temă. Dar pentru că v-ați referit la horticultură și pentru că „Sciintea” s-a ocupat pe larg în mod sistematic de problemele din acest sector, eu v-aș sugera organizarea unui mese rotund la care să fie invitați, pe lîngă conducătorii de unități și specialiștii din agricultură, și factorii cu putere de decizie care au în răspundere valorificarea acestor produse. Deși nu garantez că ceea ce s-ar putea spune în concluziile acestei dezbateri ar fi pe placul unora, ar sluijî însă mult la îndreptarea unor stări de lucruri care sub nici un motiv nu mai trebuie să se repete în anii următori.

— Noi înțelegem foarte bine ce ne cere conducerea partidului. Dovada cea mai convingătoare o reprezintă rezultatele de pînă acum, contribuția unității noastre la asigurarea fondului centralizat al statului, la aprovizionarea populației cu produse agroalimentare. M-am referit doar la nivelul producției de porumb și floarea-soarelui atîns anul trecut, dar în unitatea noastră se obțin producții bune și la grâu, la orz, la sfeclă și la porumb, ceea ce înseamnă o bogată experiență. Cooperatorii noștri sînt hotărîți să sporească și mai mult producțiile agricole, înțelegînd aceasta nu numai ca o datorie morală, dar și un răspuns prin fapte chemării secretarului general al partidului de a face din acest an un nou record al producțiilor în agricultură.

Stan ȘTEFAN
corespondentul „Sciintei”

ALEASĂ CINSTIRE FEMEILOR — participante active la opera de înflorire social-economică a patriei

Societatea noastră asigură extinderea și adincirea continuă a democrației muncitorești-revoluționare, creează, în acest cadru, toate condițiile ca, alături de bărbați, femeile să ia parte activă la dezbateră și soluționarea problemelor care privesc mersul înainte al patriei, să participe nemijlocit la conducerea tuturor sectoarelor vieții economice și sociale, a întregii societăți.

NICOLAE CEAUȘESCU

Activitatea productivă — tărîmul cel mai fertil de afirmare

Expresia cea mai elocventă a egalității între toți membrii societății noastre este DREPTUL LA MUNCĂ, participarea, fără nici o îngrădire de naționalitate sau sex, la dezvoltarea multilaterală a țării, la elaborarea și îndeplinirea hotărârilor ce privesc prezentul și viitorul ei. Dreptul la muncă asigură afirmarea deplină a personalității, o existență demnă. De acest drept femeile din țara noastră beneficiază din plin, ele făcînd pe deplin dovada capacității lor de muncă și creație, în toate domeniile de activitate economico-socială.

Avînd ACCES LA TOATE FORMELE DE ÎNVĂȚĂMÎNT, femeile le sînt deschise toate orizonturile, pot să-și aleagă orice meserie potrivit capacității și aspirațiilor fiecăreia. Ele sînt astăzi prezente nu numai în sectoare așa-zis tradiționale, ci și în cele mai noi și mai moderne ramuri economice, ponderea lor fiind însemnată în cercetare și proiectare, ele devenind — așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la Conferința Națională a Femeilor din 1985 — o remarcabilă forță a societății, a căror contribuție în creația materială și spirituală a țării este în plină creștere.

Între timp, în cele ce urmează, citeva cifre semnificative pentru locul pe care femeile îl ocupă în activitatea economico-socială.

● Remarcabilă este prezența femeilor — 42,6 LA SUTĂ — în INDUSTRIE — principala ramură de activitate economică. Faptul că, în 1965, acest procent era de 26,5 la sută este relevant pentru dinamica participării lor la făurirea bunurilor materiale.

● Femeile își mențin preponderența în ramurile industriale cu specific feminin — 80 LA SUTĂ ÎN INDUSTRIA TEXTILĂ ȘI A CONFECȚIILOR, continuînd să-și sporască numărul în domeniul de vîrf al producției: peste 50 la sută în electronică și automatizare, aproape 40 la sută în chimie, aproape 30 la sută în construcția de mașini.

● În AGRICULTURĂ, sector de bază al economiei naționale, femeile au un rol important, ele constituind circa 60 la sută din for-

**PONDEREA FEMEILOR
ÎN TOTALUL PERSONALULUI MUNCITOR**

ța de muncă a cooperativelor agricole și a întreprinderilor agricole de stat.

● Deosebită este creșterea contribuției femeilor în ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ: de la 32 la sută, cit reprezentau în 1965, ponderea lor a ajuns, în prezent, LA APROAPE 44 LA SUTĂ.

● Femeile dețin o pondere însemnată și în alte domenii de activitate: 74,7 LA SUTĂ — ÎN OCROTIREA SĂNĂTĂȚII, asistență socială și cultură fizică, 65,3 LA SUTĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT, CULTURĂ ȘI ARTĂ; 61,8 LA SUTĂ — ÎN CIRCULAȚIA MĂRFURILOR; APROAPE 60 LA SUTĂ — ÎN TELECOMUNICAȚII etc.

ÎN DOMENIUL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Ponderea
femeilor
reprezintă
aproape

44%

Mărturii grăitoare ale grijii partidului și statului pentru mamă și copil

În cadrul politicii demografice a țării, care are ca scop păstrarea tinereții și vigorii poporului, partidul și statul nostru acordă o atenție deosebită creării condițiilor de ocrotire a femeii mame, pentru ca ea să poată crește și educa copiii numeroși și sănătoși, cetățeni demni ai României de mâine.

Au fost elaborate și se aplică importante măsuri de sprijinire a familiilor, îndeosebi a celor cu mulți copii. Iată câteva cifre revelatoare în acest sens:

● 4,6 MILIOANE de copii în vîrstă de pînă la 16 ani beneficiază de alocații de stat. Cuantumul acestora a crescut cu 25 la sută, ca urmare a unor măsuri adoptate în ultimii ani pentru sprijinirea familiilor cu copii.

● Au sporit de PESTE 7 ORI, față de 1985, fondurile de la bu-

**777000 de mame cu mulți copii
beneficiază, anual, de ajutoare însumînd
3,7 MILIARDE LEI**

get acordate, ca ajutoare, mamei cu mulți copii, cuantumul acestora sporind de la 488 de milioa-

ne de lei, în 1985, adică înainte de aplicarea măsurilor amintite, la 3,7 miliarde lei, în prezent. De ace-

Rol marcant în conducerea societății

Prezența amplă a femeilor în toate sectoarele de activitate este însoțită de intensificarea participării lor la viața politică, precum și de promovarea în funcții de conducere.

Experiența și competența demonstrată în procesul muncii au făcut ca femeile să cucerească încrederea colectivelor în care-și desfășoară activitatea, să se bucure de un binemeritat prestigiu, nu numai ca destoinice muncitoare, ingineri și tehniciene, ci să fie promovate și în funcții de răspundere.

● O mărturie incontestabilă a rolului important ce revine femeilor o constituie ponderea lor în rîndul membrilor Partidului Comunist Român — forța conducătoare a societății noastre. Peste UN MILION DE FEMEILE sînt membre de partid, de trei ori mai multe ca acum două decenii. Corespunzător acestor cifre a crescut și numărul celor alese în funcții de conducere.

● 126 de femei sînt membre ale Comitetului Central al partidului.

● Peste 40 la sută din membrii birourilor comitetelor județene de partid sînt femei.

● Între deputații Marii Adunări Naționale — forul legislativ suprem al țării — femeile reprezintă o treime.

● În consiliile populare — organe locale ale puterii de stat — peste 40 la sută din deputați sînt femei.

● Consiliile oamenilor muncii — organele colective de conducere din întreprinderi și instituții — cuprind peste 16 000 de femei.

● 22 000 de femei sînt alese în consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție.

● 2 300 de femei sînt directori sau dețin alte funcții de conducere în întreprinderi și centrale industriale.

Lucrare de Ileana BALOTA

URARE

Ea — mamă, luptătoare, tovarășă de drum
Celui ce poartă-n lume poporul țării
E astăzi respectată de-ai țării fii, precum
Sub tricolor li-i scumpă de-a pururi România,

Mulți ani în mersul țării spre comunism țel,
Putere creatoare-n știința românească!
Precum ziceau străbunii, îi mai urăm la țel,
Mulți ani și fericire și patria să crească!

Alături de Eroul acestor mari zidiri
Urează-n zi frumoasă, mereu unit, poporul
Elenei Ceaușescu o viață de-impliniri
Iar inimă să-i fie, de-a pururi, tricoulul!

Rusalln MURESANU

Desen de Victoria ARGINT

CTITORIE

Așa cum stai,
Dreaptă,
Cu brațele moi
Pe pîntecul plin,
Pari o veche soție de voievod
Ținîndu-și ctitoria.

Și parcă aud un glas
Venind de dincolo
De dispariția materiei:

„Noi, Ion și Ioana,
Cu puterile noastre
Am durat acest sfînt
Copil
Întru veșnică pomenire
A acestui soare
Și-a acestui pămînt.”

Marin SORESCU

„EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU“ — O EPOCĂ DE STRĂLUCITE REALIZĂRI

Poporul indian salută cu bucurie și profundă satisfacție apropiata vizită a președintelui României socialiste

UN NUMĂR SPECIAL AL PUBLICAȚIEI „FAIR IDEA“

Recent, publicația indiană „Fair Idea“ a consacrat un număr special apropiat vizitei a președintelui Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu. Sînt publicate articolele de mai jos, sub semnătura unor cunoscuți publiciști indieni.

„Unitatea întregului popor în jurul Partidului Comunist Român și al președintelui Nicolae Ceaușescu“

Poporul român întrece o adîncă recunoștință față de iubitul său conducător pentru concepția acțiunii sa revoluționare și pentru deschisele perspective noi, însușite activității întregii națiuni, au impulsionat forța creatoare a poporului muncitor și au dinamizat în mod energetic întreaga activitate de construire a socialismului în România.

Pe baza unor dovezi incontestabile, istoria multimilenară a României arată că întregul proces prin care s-a format și afirmat poporul român are temelii ferme, de nezdruccind. Unitatea națională și ideile de libertate și independență au inspirat întotdeauna poporul român, au dat o adîncă semnificație activității și luptei sale și l-au căluzit pe calea spre progres și dezvoltarea de sine stătătoare.

Partidul Comunist Român, care a apărut pe scena istoriei într-un moment cînd unitatea și independența națională trebuiau să fie consolidate și să treacă în sfera libertății sociale, a preluat și îmbogățit acele tradiții, îmbinînd lupta pentru salvarea integrității și suveranității țării cu lupta pentru edificarea unei Români noi, socialiste. În cursul procesului revoluționar tumultuos care a intrat în etapa hotărîtoare după 23 August 1944, întreaga viață economică și social-politică a țării a fost radical restructurată pe măsură ce au fost create condiții obiective și subiective pentru coeziunea întregului popor în jurul Partidului Comunist, forța politică conducătoare a societății României socialiste, centrul vital al națiunii socialiste.

Unitatea poporului român a intrat într-o etapă superioară a afirmării sale o dată cu cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român din Iulie 1965, care a deschis era celor mai importante realizări obținute vreodată în întreaga istorie națională, o perioadă pe care cetățenii României socialiste o denumesc, cu adîncă recunoștință și justificată mîndrie patriotice, „Epoca Nicolae Ceaușescu“. Spiritul noului început de acest eveniment politic hotărîtor și promovat cu consecvență prin vasta activitate teoretică și practică a secretarului general al partidului, președintele Nicolae Ceaușescu, a dat dimensiuni unității întregului popor în jurul partidului și al iubitului său conducător, o unitate a căror structură și substanță nu numai că decurg din specificul societății socialiste românești, dar sînt, de asemenea, organice și vital integrate acestui specific.

Coeziunea de masă a poporului român în jurul Partidului Comunist își are rădăcinile în unitatea economică a societății românești, care are la bază proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Existența proprietății întregului popor plasează toate activitățile economice și sociale în relații de egalitate față de avuția națională, ceea ce își găsește expresia în tripla lor calitate de proprietari, producători și beneficiari ai rezultatelor muncii sociale. Această stare specială a lucrurilor înseamnă în fapt o puternică participare activă și cu spirit de răspundere a tuturor cetățenilor la transpunerea în practică a politicii partidului de dezvoltare și îmbunătățire continuă a proprietății socialiste și la respectarea legilor țării privind apărarea bugetului public. În acest cadru, amplele măsuri revoluționare inițiate de președintele Nicolae Ceaușescu în vederea dezvoltării accelerate a forțelor de producție prin crearea unei baze tehnice și materiale moderne, complexe în fiecare sector, reprezentată în mod rațional pe întreg teritoriul țării, au asigurat condițiile necesare și mai trănite pentru accesul echitabil al tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, la bunăstare și civilizație, ceea ce a sporit încrederea poporului în politica promovată de Partidul Comunist Român.

Instaurarea și îmbunătățirea relațiilor socialiste de producție, cit și dezvoltarea armonioasă a forțelor de producție au impus o schimbare radicală în structura socială a țării, un proces revoluționar care a creat alte condiții prealabile importante pentru coeziunea internă a societății românești. Astăzi, declara președintele Nicolae Ceaușescu, societatea socialistă din România este structurată în clase și categorii sociale care participă activ în realizarea de bunuri materiale și spirituale, care sînt necesare în comun toate mijloacele de producție și întreaga avuție națională și care manifestă un puternic interes și acționează în strînsă unitate pentru edificarea unui sistem de echitate și dreptate socială, pentru construcția socialismului și a comunismului. Continua modernizare a tuturor ramurilor economiei naționale, pe baza unui program de investiții sustinut și a unei amplasări echilibrare a noulor unități social-economice, a adîncit și mai mult procesul omogenizării sociale. Avînd la bază toate acestea, interesele tuturor păturilor sociale au devenit din ce în ce mai asemănătoare și au fost create condițiile autentice egalității în drepturi a tuturor cetățenilor țării și afirmării autorității întregului popor român.

Premisele politice ale coeziunii societății socialiste românești își au rădăcinile în transformarea revoluționară a sistemului de administrare a țării, conform metodelor survenite în domeniile economice și sociale. Elementul hotărîtor al acestui proces de importanță istorică, care a început în România o dată cu revoluția antifascistă și antiimperialistă de eliberare socială și națională din august 1944, constă în deținerarea puterii politice de către clasele muncitoare în alianță cu țărănimii și alte categorii de oameni ai muncii, în frunte cu Partidul Comunist Român. Identificîndu-se cu cele mai profunde aspirații ale oamenilor muncii și cu interesele fundamentale ale întregii națiuni, Partidul Comunist Român se afirmă ca forță vitală a societății, ca forță ce dinamizează toate energiile creatoare ale poporului. Activitatea sa de creștere a sistemului politic al țării are cu

precădute ca scop transformarea progresivă a acesteia — în perspectiva trecerii la comunism — într-o formă superioară de autoconducere a societății.

În actuala etapă de dezvoltare a țării, un sistem larg, original de organisme profund democratice, unica în felul lor, a fost creat în România din inițiativa și prin contribuția hotărîtoare a președintelui Nicolae Ceaușescu, care asigură participarea tuturor categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea societății. Organele autoconducerii muncitorești din unitățile economice și instituțiile din industrie, cercetare, învățămînt, cultură și alte sectoare includ peste 28 600 de consilii de conducere, peste 40 la sută dintre membrii acestora fiind muncitori, tehnicieni și ingineri care lucrează direct în producție.

Organele de autoconducere muncitorească, împreună cu organele de partid, de stat și publice, sînt integrate armonios în sistem unitar de conducere democratică a societății.

Unul din forumurile cele mai reprezentative ale democrației muncitorești revoluționare — cel de-al treilea Congres al oamenilor muncii din industrie și din alte sectoare economice ale României socialiste — a avut loc la București la 4-6 septembrie 1986. Expresie elocventă a coeziunii întregului popor în jurul partidului, acest congres a adoptat o serie de programe și rezoluții de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea economică și socială a României. Cu acest prilej, a avut loc alegerea în unanimitate a președintelui Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de președinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Rezoluțiile și programele adoptate — expresie a gândirii colective și a voinței întregului popor, stăpîn pe soarta sa și care își alege în mod liber și independent viitorul — garantează realizarea cu succes a obiectivelor strategice pentru perioada planului cincinal 1986-1990, și anume trecerea României de la stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare la cel de țară socialistă mediu dezvoltată.

Perfecționarea continuă a acestui cadru democratic inițiat pentru participarea cetățenilor la conducerea societății are implicații profunde pentru întărirea unității întregului popor în jurul partidului și al președintelui Nicolae Ceaușescu, pentru dezvoltarea dinamică a societății românești. Democrația muncitorească revoluționară și participarea marelui popor la conducerea societății, sublinia conducătorul partidului și statului, sînt factori hotărîtori pentru eradicarea inegalităților sociale și naționale, pentru construcția socialismului și comunismului.

De aceea, unitatea caracteristică a organismului social este o reflecție directă a echității profunde instituite și consolidate continuu prin măsuri economice și sociale înalte, elaborate și înfăptuite cu contribuția decisivă a președintelui Nicolae Ceaușescu. Implicațiile sale majore pentru dezvoltarea social-economică intensă a României au fost definite cu strîmnicie de conducătorul statului român, care a relevat că alianța dintre clasele muncitoare și țărănimii, unitatea cu intelectualii și alte categorii de oameni ai muncii în jurul partidului comunist reprezintă temelia de grînt ale noului sistem, garanția forței și trînciniei sale, a înalțării ferme a României pe calea progresului, a civilizației socialiste și comuniste, a consolidării independenței și suveranității patriei.

„Nu armelor nucleare!“

Mîlîndu-se fermitate pentru cauza păcii și dezarmării, România socialistă, președintele Nicolae Ceaușescu cu deplină autoritate — a declarat de comunitatea internațională Anul Internațional al Păcii — o activitate bogată în vederea prevenirii unei conflagrații devastatoare, pentru o lume a înțelegerii, a cooperării pașnice. Acțiunile viguroase, lucide, cu o profundă iubire umanităţii în care s-a angajat președintele Nicolae Ceaușescu în vederea păcii și dezarmării produc un ecou deosebit în rîndul popoarelor.

Una din tezele sustinute în permanență de președintele României este că armamentul nuclear are dus la o schimbare radicală în modulitatea de a aborda, astăzi, problema păcii, cînd un război mondial s-ar transforma inevitabil într-o conflagrație nucleară devastatoare, fără învingători sau învinși, datorită simplului fapt că întreaga omenire va fi pîndănată la pîiere.

În o p i n i a p r e ș e d i n t e l u i Nicolae Ceaușescu, eliminarea pericolului unei conflagrații cu consecințe greu previzibile impune în primul rînd încetarea tuturor experimentelor nucleare. România, ca și alte țări iubitoare de pace, a afirmat în repetate rînduri că experimentele nucleare fac parte din cursa înarmărilor, constituie un factor care produce nencredere și tensiuni, un corolar al politicii folosirii forței și amenințării cu forța, cu efecte dîntre cele mai nocive asupra mediului ambiant. Contribuția deosebită a președintelui României la cauza dezarmării a îmbrăcat anul trecut o multitudine de aspecte. De exemplu, în cuvîntările rostite la ultimele reuniuni ale celor mai înalte forumuri de partid și de stat, precum și cu alte ocazii, președintele Nicolae Ceaușescu a prezentat într-un mod convingător serioase amenințări pe care le implică cursa înarmărilor. Acumularea permanentă de noi mijloace de ucideră, a spus el, nu va duce la o mai mare securitate; dimpotrivă, ea subminează securitatea și sporește riscurile unui holocaust nuclear. Președintele Ceaușescu a subliniat, de asemenea, relația dintre criza economică mondială și cursa înarmărilor, care arată că înarmarea are un impact negativ asupra economiei și asupra bunăstării oamenilor. Personalitatea a p r e ș e d i n t e l u i Nicolae Ceaușescu este legată în mod organic de tot ceea ce este România socialistă de azi, cu realizările cele mai remarcabile pe calea progresului economic și social.

Plus, a subliniat președintele României, deoarece fiecare parte a acumulat un potențial nuclear capabil să distrugă nu numai adversarul, ci și întreaga lume, echilibrul militar trebuie realizat nu prin sporirea înarmărilor, ci prin reducerea constantă a armamentelor, propunînd de fapt „un echilibru la dezarmării“.

Asa cum este cunoscut, România și-a exprimat sprijinul deplin pentru moratoriul unilateral asupra experimentelor nucleare instituit de Uniunea Sovietică, apărînd că această decizie a constituit o contribuție deosebit de constructivă la cauza păcii și a cerut S.U.A. și altor țări care continuau experimentele să se alature inițiativelor sovietice.

pe fixeze un plafon pentru diferitele tipuri de arme pe care o țară — în special marile puteri — poate să le pozeze.

Bogata cronică a activității României socialiste dedicată dezarmării și păcii va însoțire cu litere de aur inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu referitoare la reducerea unilaterală cu cincî la sută a armamentelor, trupelor și cheltuielilor militare în România. Ca o dovadă concretă a trecerii de la vorbă la fapt, această inițiativă a fost acceptată unanim de poporul român la referendumul din 23 noiembrie 1986, dînd glas voinței și aspirațiilor pentru pace ale întregului popor.

După numeroase ample demonstrații pentru dezarmare și pace, organizate în România din inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu, în întreaga țară au avut loc mitinguri pentru pace în ajunul referendumului de la 23 noiembrie, care au culminat cu o mare Adunare populară organizată la București la 21 noiembrie.

Hotărîrea României presupune o reducere cu 10 000 persoane a efectivelor militare, a unei cantități de arme și echipament de luptă — o parte din acesta a și fost transformată pentru a fi utilizată în scopuri civile — și reducere a cheltuielilor militare de cincî la sută din totalul cheltuielilor acestea reprezentînd o contribuție concretă la cauza dezarmării, un pas pe care ar trebui să-l facă și alte state.

Acțiunile neîntrerupte pentru salvaguardarea păcii prin dezarmare, România a pașus în 1986 o activitate demnă de atenție în toate forurile internaționale care se ocupă cu această problemă — Adunarea Generală O.N.U. Conferința pentru dezarmare de la Geneva, Conferința de la Stockholm pentru măsuri de încredere și securitate, pentru dezarmare în Europa, Reuniunea general-europeană de la Viena — foruri în cadrul cărora angajamentul acestei țări la cauza păcii și dezarmării s-a materializat în numeroase inițiative și propuneri cu larg răsănet internațional.

Tenacitatea cu care România și președintele său militează pentru oprirea curselor înarmărilor și trecerea la dezarmare izvoară din convingerea că și în condițiile situației grave din lume războiul nu este o fatalitate. Acceptîndu-l ca inevitabil al in-semina demobilizare, mai ales în acest moment care impune o mobilizare maximă a opiniei publice, a popoarelor pentru a opri cursa către dezastru. Tocmai încrederea de nezdruccind în puterea poporului, în forțele politice de pretendenți de a schimba cursul evenimentelor, de a impune o nouă politică, de a menține idealurile dezvoltării pașnice internaționale — preîntîmpinarea și constituirea fundamentului solid al activității neobosite depuse de România, de președintele Nicolae Ceaușescu vizînd realizarea unității tuturor forurilor iubitoare de pace pentru oprirea curselor înarmărilor și trecerea la măsuri efective de dezarmare, în primul rînd în domeniul nuclear, acesta fiind singurul mijloc de garantare a existenței și prosperității civilizației umane.

Activitatea internațională vastă a partidului și statului reflectă o concepție unitară bazată pe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamsecului în treburile interne ale statelor, avantajul reciproce, necesarității la amenințarea sau folosirea forței, respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a se dezvolta liber și de a-și hotărî singur soarta — principii a căror înfăptuire constituie singura garanție solidă pentru dezvoltarea unei colaborări politice între țări și popoare, pentru realizarea păcii. Umărînd neabătut respectarea acestor principii în toate relațiile interstatale, România socialistă și-a extins legăturile internaționale în special în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partidului. În prezent, această țară întreține relații diplomatice și economice cu 155 state. În promovarea acestei orientări programatice a partidului și statului, rolul hotărîtor revine secretarilor generați de Partidul Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, care a elaborat o concepție de largă anvergură și amplă perspectivă privind dezvoltarea prietene și concurențială în țările socialiste și colaborării cu țările în curs de dezvoltare, a dezvoltării de dezvoltate în spiritul coexistenței pașnice. Larga deschidere a României către lume a dovedit că — independent de puterea economică sau militară, de orînduirea socială și politică, de amplasarea geografică, de apartenența la alianțe sau imperii politice, economice și militare — un stat, orice stat poate și trebuie să dezvolte larg relațiile internaționale. Pe baza acestor concepții, relațiile României cu toate statele se caracterizează prin stabilitate, o aforă largă de interes comun, preocupare constantă pentru identificarea și extinderea domeniilor de cooperare și, în primul rînd, prin calitatea cadrului politic, principial generat de respectarea strictă a noulor principii în relațiile bilaterale și multilaterale și președintelui ei stima și considerația întregii lumi ca promotori al unui nou cod politic, juridic și moral de organizare democratică a vieții în lume, începînd cu rolul statelor suverane pe arena internațională.

Sfîrșitul anului 1986 a constituit un prilej de a prezenta orientările politicii externe românești, în special eforturile constante ale României pentru salvaguardarea și pentru realizarea moratoriului de dezarmare în Anul Internațional al Păcii. A fost, de asemenea, un prilej de a înregistra stîmna manifestată pe toate meridianele față de lupta României pentru realizarea și, apoi, consolidarea unității sale, pentru realizarea și asigurarea păcii internaționale. S-a afirmat înalta considerație de care se bucură hotărîrea neabătută a poporului român, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, de a-și edifica viitorul socialist într-o lume de pace și cooperare rîndnică cu toate celelalte popoare, hotărîre reafirmată recent de președintele Nicolae Ceaușescu, care a subliniat că, în conformitate cu hotărîrile Congresului al XIII-lea, cu politica externă generală, care s-a dovedit a fi în armonie cu interesele națiunii române și ale tuturor popoarelor lumii, România este hotărîtă să acționeze în continuare în modul cel mai ferm pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, indiferent de sistemul social. România este hotărîtă să facă totul pentru a-și aduce contribuția la triumful răsunător, la dezarmare și pace, pentru a asigura un viitor liber și independent națiunii sale, tuturor națiunilor din lume! De-a lungul întregului an 1986 — Anul Internațional al Păcii — președintele Nicolae Ceaușescu a subliniat în repetate rînduri gravitatea situației create de spirala curselor înarmărilor, în special a celor nucleare, de militarizarea spațiului extraterestru, a cerut acțiuni hotărîte în favoarea păcii și liniștii pe această planetă. Strălucit campion al păcii și dezarmării, alături de mîlîndu-se în permanență pentru reducerea și eliminarea armamentelor nucleare, România subliniază, în același timp, necesitatea intensificării eforturilor pentru reducerea armamentelor convenționale a trupelor, înghețarea și apoi reducerea cheltuielilor militare, retragerea trupelor și desființarea bazelor militare de pe teritorii străine, crearea unor zone libere de armă nucleară și chimică în Balcani și în alte regiuni ale globului.

Asa cum a subliniat în repetate rînduri președintele Nicolae Ceaușescu, România sprijină programul de dezarmare treptată pînă în anul 2000 propus de Uniunea Sovietică. În același timp, ea se pronunță pevîntăzător în fața oricărui program de dezarmare, care ar trebui să includă, de asemenea, armele chimice și toate armele convenționale, astfel încît pînă la sfîrșitul secolului armamentele, trupelor și cheltuielile militare să fie reduse cu cel puțin 50 la sută și să

te forurile internaționale care se ocupă cu această problemă — Adunarea Generală O.N.U. Conferința pentru dezarmare de la Geneva, Conferința de la Stockholm pentru măsuri de încredere și securitate, pentru dezarmare în Europa, Reuniunea general-europeană de la Viena — foruri în cadrul cărora angajamentul acestei țări la cauza păcii și dezarmării s-a materializat în numeroase inițiative și propuneri cu larg răsănet internațional.

Tenacitatea cu care România și președintele său militează pentru oprirea curselor înarmărilor și trecerea la dezarmare izvoară din convingerea că și în condițiile situației grave din lume războiul nu este o fatalitate. Acceptîndu-l ca inevitabil al in-semina demobilizare, mai ales în acest moment care impune o mobilizare maximă a opiniei publice, a popoarelor pentru a opri cursa către dezastru. Tocmai încrederea de nezdruccind în puterea poporului, în forțele politice de pretendenți de a schimba cursul evenimentelor, de a impune o nouă politică, de a menține idealurile dezvoltării pașnice internaționale — preîntîmpinarea și constituirea fundamentului solid al activității neobosite depuse de România, de președintele Nicolae Ceaușescu vizînd realizarea unității tuturor forurilor iubitoare de pace pentru oprirea curselor înarmărilor și trecerea la măsuri efective de dezarmare, în primul rînd în domeniul nuclear, acesta fiind singurul mijloc de garantare a existenței și prosperității civilizației umane.

„O politică larg deschisă colaborării cu toate statele“

În strînsă legătură cu politica internă de fîurire a noului sistem social, politica externă a României socialiste, activitatea ei internațională, cunoscută pe toate meridianele, reflectă înțelegerea științifică, largă a proceselor și fenomenelor fundamentale ale lumii contemporane, a liniilor de dezvoltare, reflectă înalta principialitate, realismul și caracterul profund constructiv al soluțiilor avansate pentru reglementarea problemelor deosebite ale societății. Că este este conștientă astăzi întreaga omenire. Justețea politicii externe a partidului și statului român, promovată prin deciziile de președintele Nicolae Ceaușescu, decurge din deplina concordanță dintre orientările ei și interesele vitale ale românilor, ale tuturor popoarelor lumii și necesitățile obiective ale evoluției contemporane.

Activitatea internațională vastă a partidului și statului reflectă o concepție unitară bazată pe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamsecului în treburile interne ale statelor, avantajul reciproce, necesarității la amenințarea sau folosirea forței, respectarea dreptului sacru al fiecărui popor de a se dezvolta liber și de a-și hotărî singur soarta — principii a căror înfăptuire constituie singura garanție solidă pentru dezvoltarea unei colaborări politice între țări și popoare, pentru realizarea păcii. Umărînd neabătut respectarea acestor principii în toate relațiile interstatale, România socialistă și-a extins legăturile internaționale în special în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea al partidului. În prezent, această țară întreține relații diplomatice și economice cu 155 state. În promovarea acestei orientări programatice a partidului și statului, rolul hotărîtor revine secretarilor generați de Partidul Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, care a elaborat o concepție de largă anvergură și amplă perspectivă privind dezvoltarea prietene și concurențială în țările socialiste și colaborării cu țările în curs de dezvoltare, a dezvoltării de dezvoltate în spiritul coexistenței pașnice. Larga deschidere a României către lume a dovedit că — independent de puterea economică sau militară, de orînduirea socială și politică, de amplasarea geografică, de apartenența la alianțe sau imperii politice, economice și militare — un stat, orice stat poate și trebuie să dezvolte larg relațiile internaționale. Pe baza acestor concepții, relațiile României cu toate statele se caracterizează prin stabilitate, o aforă largă de interes comun, preocupare constantă pentru identificarea și extinderea domeniilor de cooperare și, în primul rînd, prin calitatea cadrului politic, principial generat de respectarea strictă a noulor principii în relațiile bilaterale și multilaterale și președintelui ei stima și considerația întregii lumi ca promotori al unui nou cod politic, juridic și moral de organizare democratică a vieții în lume, începînd cu rolul statelor suverane pe arena internațională.

omenirea, că forțele democrației și progresului au o răspundere istorică pentru viitorul omenirii. Președintele României a reliefat faptul că un eventual război ar duce la anihilarea vieții înseși pe planetă și a tragă o concluzie de valoare teoretică și politică excepțională — preîntîmpinarea și asigurarea păcii reprezintă problema fundamentală a epocii contemporane, a cărei rezolvare este hotărîtoare pentru soluționarea a numeroase probleme ale vieții internaționale, pentru binele popoarelor.

În aceste condiții, în 1986 România socialistă a prezentat numeroase inițiative și propuneri constructive, formînd un program de acțiune cuprinzător, multilateral și realist, ale cărui principale coordonate includ, între altele: oprirea curselor de rachete cu rază medie în Europa și eliminarea lor de pe continent, potrivit unui acord coresponsuzator; desființarea de negocieri vizînd retragerea totală a arsenalului nuclear de pe continentul european; continuarea negocierilor pentru realizarea unui acord privind reducerea cu 50 la sută, într-o primă etapă, a armelor strategice; interzicerea experimentelor cu arme nucleare, încetarea producerii de asemenea arme; interzicerea acțiunilor de testare a armelor convenționale, astfel încît pînă în anul 2000 să fie realizată reducerea cu cel puțin 50 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare. România consideră că orice reducere, chiar unilaterală, are o mare importanță. Este un fapt că, dînd curs strălucitei inițiativă a președintelui Nicolae Ceaușescu, în cursul Anului Internațional al Păcii România a oferit exemplul primului act politic spre realizarea și asigurarea păcii internaționale — dezarmarea. După cum este cunoscut, întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie, exprimînd aprobarea hotărîrii de a reduce unilateral armamentele, efectivele și cheltuielile militare ale țării cu 50 la sută, a dovedit că este conștientă astăzi întreaga omenire și că este conștientă astăzi întreaga națiune la referendumul de la 23 noiembrie,

ÎNALTĂ PREȚUIRE, DEOSEBIT RESPECT

Presa indiană omagiază personalitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi a tovarăşei Elena Ceauşescu, relevă politica de pace a României socialiste

„SUB CONDUCEREA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ROMÂNIA MERGE ÎNAINTE“

Sub acest titlu, ziarul indian „The Statesman” consacră o întreagă pagină personalităţii preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu, precum şi politicii de pace promovate de România pe arena internaţională. Redăm în continuare textele articolelor.

„Preşedintele Nicolae Ceauşescu — eminentă personalitate“

Articolul cuprinde o amplă prezentare a unor date biografice ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Preşedintele României, arată ziarul, s-a născut în satul Scorniceşti, judeţul Olt, la 26 ianuarie 1918, într-o familie de ţărani săraci, cu 10 copii.

După ce a absolvit şcoala primară, în 1929 a plecat la Bucureşti, unde a devenit ucenic. În perioada 1931—1932 a participat activ la mişcarea sindicală. În 1932, Nicolae Ceauşescu a intrat în rândurile Uniunii Tineretului Comunist din România din acelaşi an a devenit membru al Partidului Comunist Român.

În iunie 1933, în calitate de reprezentant al tineretului democratic, a fost ales membru al Comitetului Naţional Antifascist.

În perioada 1935—1936 a fost secretar al organizaţiei Bucureşti a Uniunii Tineretului Comunist şi apoi secretar al mai multor comitete regionale ale U.T.C. În 1936, Nicolae Ceauşescu a fost arestat şi condamnat la ani grei de închisoare pe care i-a petrecut la Doftana — închisoarea cu cel mai dur regim, unde erau internat militanţii de frunte al partidului comunist şi al luptei antifasciste.

După eliberarea din închisoare, Nicolae Ceauşescu şi-a continuat activitatea revoluţionară, aducând o contribuţie hotărâtoare la pregătirea şi desfăşurarea Conferinţei naţionale a Uniunii Tineretului Comunist din octombrie 1939, dând a fost ales secretar al U.T.C.

Nicolae Ceauşescu a participat activ la organizarea marilor demonstraţii de la 1 Mai 1939 din Bucureşti şi a altor acţiuni, care constituiau o expresie a hotărârii clasei muncitoare, a forţelor progresiste din România de a opri înaintarea fascismului şi a războiului, de a salvarea democraţiei, independenţei şi suveranităţii patriei.

Urmări de organele Siguranţei, el a fost judecat şi condamnat în contumacie de Curtea Marţială în patru ani închisoare. A fost arestat în august 1940 şi deţinut în închisorile de la Jilava, Caransebeş, Văcăreşti, precum şi în lagărul de concentrare de la Tirgu Jiu.

Împreună cu ceilalţi militanţi comunisti din interior şi din afara închisorilor, el a desfăşurat o activitate susţinută pentru unirea forţelor democratice şi patriotice în lupta pentru eliberarea ţării de sub dominaţia fascistă.

Nicolae Ceauşescu a fost ales membru al Comitetului Central în Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român din octom-

brile 1945. De atunci, Nicolae Ceauşescu a fost permanent membru al organelor de conducere ale partidului.

Cu prilejul alegerilor parlamentare din noiembrie 1946, care au marcat victoria forţelor democratice conduse de Partidul Comunist Român, Nicolae Ceauşescu a fost ales deputat în parlament.

În 1952 el a devenit membru al Biroului organizatoric al C.C. şi secretar al C.C. A fost reales în aceeaşi funcţie în 1954 a fost ales secretar al C.C.

În decembrie 1955, la cel de-al VII-lea Congres al partidului, Nicolae Ceauşescu a prezentat Raportul cu privire la noile norme ale partidului şi a fost ales membru al Biroului Politic al C.C. şi secretar al C.C. A fost reales în aceeaşi funcţie la cel de-al VIII-lea Congres al partidului din iunie 1960.

Militând pentru îmbunătăţirea activităţii organizaţiei de partid, Nicolae Ceauşescu a adus o contribuţie primordială la creşterea rolului conducător al partidului în edificarea socialismului. El a îndeplinit comitent numeroase sarcini în domeniul relaţiilor Partidului Comunist Român cu alte partide comuniste şi muncitoreşti.

Aprecind bogata sa experienţă şi înaltele sale calităţi de militan comunist revoluţionar, Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1965 i-a încredinţat cea mai înaltă răspundere în conducerea partidului, cea de prim-secretar al C.C. al partidului.

La cel de-al IX-lea Congres din iulie 1968 el a fost ales secretar general al C.C. al P.C.R. Prin hotărârile adoptate, în baza raportului prezentat de Nicolae Ceauşescu, Congresul al IX-lea a marcat un moment de importanţă istorică, deschizând o nouă cale spre dezvoltarea socialistă a României.

Din decembrie 1967, Nicolae Ceauşescu este preşedinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

La cel de-al X-lea Congres, din august 1969, Nicolae Ceauşescu a fost ales secretar general al Partidului Comunist Român, funcţie în care a fost reales la congresele XI (1974), XII (1979) şi XIII (1984) ale partidului.

Ca expresie a dorinţei unanime a întregii naţiuni, la sesiunea solemnă a Marilor Adunări Naţionale din 28 martie 1974, Nicolae Ceauşescu a fost investit cu funcţia supremă de preşedinte al Republicii Socialiste România. A fost reales în această funcţie la 10 martie 1975, la 20 martie 1980 şi la 20 martie 1985.

„Academician doctor inginer Elena Ceauşescu — personalitate în domeniul ştiinţei“

Academician doctor inginer Elena Ceauşescu este membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, prim vice-prim-ministru al guvernului, preşedintele Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Invăţământului şi Preşedintele Consiliului Ştiinţific al Institutului Central de Chimie.

Remarcabilă personalitate a vieţii ştiinţifice, Elena Ceauşescu a făcut cercetări fundamentale şi şi-a adus contribuţia în domeniul sintezei noilor compuşi macromoleculari, în domeniul chimiei polimerice şi catalizatorilor şi al cineticii polimerizării, în domeniul polimerizării stereospecifice a izoprenului. Cercetările ştiinţifice şi tehnologice desfăşurate sub îndrumarea sa au oferit baza importantelor realizări ale unităţilor de producţie din industria chimică a României.

Concomitent cu preocupările ştiinţifice şi profesionale, Elena Ceauşescu desfăşoară o activitate multilaterală în domeniul social-politic. În anii care au precedat cel de-al doilea război mondial, în condiţii grele de ilegalitate, teroare şi reprimii dezlănţuite de regimul burghez-moşieresc, Elena Ceauşescu s-a alăturat mişcării muncitoreşti şi a activat în cadrul organizaţiei revoluţionare a tineretului — Uniunea Tineretului Comunist — şi al sindicatelor, îndeplinind diferite sarcini de răspundere. Din 1947 devine membru al Partidului Comunist Român.

Elena Ceauşescu a fost membru al Comitetului organizaţiei de tineret din capitala ţării şi a deţinut funcţia de secretar al unui sector al U.T.C.

În perioada schimbărilor sociale declanşate de victoria revoluţiei de eliberare socială şi naţionale, antifasciste şi antiimperialiste din august 1944, Elena Ceauşescu a desfăşurat o activitate politică, educativă şi organizatorică neobosită în cadrul partidului, precum şi în organizaţiile tineretului revoluţionar şi de femei; a fost aleasă membru al C.C. al U.T.C. pentru contribuţia sa la lupta în vederea instaurării şi consolidării puterii populare, construirii socialismului în România.

La Conferinţa Naţională a P.C.R. din 19—21 iulie 1973 a fost aleasă membru al C.C. al P.C.R., iar la Plenara C.C. al P.C.R. din 18—19 iunie 1973 a fost aleasă membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. La cel de-al XI-lea Congres al P.C.R., din noiembrie 1974, cel de-al XII-lea Congres, din noiembrie 1979, şi cel de-al XIII-lea Congres, din noiembrie 1984, a fost aleasă membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În martie 1980 a devenit prim viceprim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România şi a fost realesă în această funcţie în martie 1985.

În decembrie 1982 a fost aleasă în funcţia de vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale.

În noiembrie 1983 a fost aleasă preşedinte al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Invăţământului.

Pentru meritele în activitatea ştiinţifică şi activitatea politică, Elena Ceauşescu a primit ordine şi medalii româneşti şi străine.

„Pacea, prioritate absolută a României.“

O nouă abordare a problemei dezarmării“

Pacea — ca necesitate obiectivă a istoriei, ca ideal politic şi moral — reprezintă în concepţia preşedintelui Nicolae Ceauşescu problema cardinală a epocii noastre. Iar dintre marile imperative ale epocii contem-

porane dezarmarea reclamă o prioritate absolută, necesitatea soluţionării urgente a acestei probleme cruciale, decurgând din realităţile fundamentale ale unei omeniri împovărate de arme şi ameninţate de auto-

destrugere : un posibil război — care ar deveni în mod inevitabil nuclear — nu va avea nici învingători, nici învinşi. Cauza vitală a tuturor — dezarmarea — trebuie să fie factorul principal al uniunii în cadrul unei vaste acţiuni de solidaritate a tuturor forţelor progresiste, democratice, realiste, a tuturor popoarelor în lupta pentru crearea şi consolidarea unui adevărat edificiu al păcii. Şi totul — sub semnul necesităţii istorice, iar aceasta înainte de a fi prea târziu!

Este avertismentul — decurgând dintr-o înaltă responsabilitate politică şi morală — pe care România, preşedintele Nicolae Ceauşescu l-au lansat în legătură cu această problemă a cărei soluţionare condiţionează viitorul pasnic al propriului popor şi al omenirii în ansamblu. În prezent nu există sarcină mai urgentă şi mai importantă decât a se acţiona în mod hotărât pentru stăvilirea cursului periculos al evenimentelor, orientat spre confruntare şi război.

În lumina acestor exigenţe, luarea unui nou statut în domeniul dezarmării, care genereze o acţiune reală, măsuri concrete mergând de la simplu la complex şi o dinamică nouă caracterizată prin trecerea fermă de la declaraţii la acţiuni reale, impune, în opinia României, eforturi constructive, mai energice, bazate pe înţelegerea faptului că este într-adevăr necesar să se producă o schimbare în actuala situaţie internaţională. În acest scop se impune un nou mod de acţiune: realizarea unui echilibru de forţe nu în sus — prin sporirea şi perfecţionarea arsenalului militar, prin împingerea competiţiei militare spre noi cote, prin desfăşurarea unor noi generaţii de arme nucleare sau de alt gen, prin întărirea efectivelor militare, prin crearea sau modernizarea de baze militare şi prin iradirea unor sume tot mai mari de bani — ci în jos, ceea ce înseamnă reducerea armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare la niveluri din ce în ce mai mici. Această abordare, care prevede reduceri treptate şi multilaterale în forţa militară a curselor înarmate şi în trupele dintr-un punct de vedere realist şi cuprinzător privind securitatea bazată pe dezarmare — şi nu pe acumularea permanentă de profunde „mijloace de descurajare”, produse într-un ritm rapid şi care a depăşit de mult orice măsură raţională. Raportul de forţe dintre cele două părţi, inclusiv dintre cele două superputeri nucleare, nu poate fi nicicând justificat prin amploarea efectivelor şi armamentelor, întrucât fiecare parte deţine în prezent o capacitate distructivă potenţială suficientă pentru a distruge de mai multe ori omenirea. Ca atare, este necesară o abordare fundamental nouă, atât în ce priveşte raportul de forţe european, cât şi global, care, fără a afecta securitatea vreunei părţi sau a vreunui stat, trebuie realizat prin încetarea competiţiei militare, printr-o reducere şi nu printr-o întărire militară. O asemenea abordare a problemei dezarmării este pe deplin adecvată situaţiei internaţionale actuale deosebit de încordate care, după cum evidenţiază România, impune înfăptuirea unui program complex de dezarmare, şi în primul rând de dezarmare nucleară, şi adoptarea de măsuri menite să elimine armele chimice şi să reducă armele convenţionale, efectivele şi cheltuielile militare, precum şi alte măsuri, chiar unilaterale, care să catalizeze şi să aprofundeze procesul de dezarmare şi de întărire a încrederei.

România acţionează cu fermitate în vederea unui acord de interzicere totală a experimentelor nucleare, obligatoriu pentru toate statele posesoare de arme nucleare, până la lichidarea deplină a tuturor armelor nucleare. În conformitate cu această orientare fermă, România consideră programul de dezarmare în trei etape, prezentat de Uniunea Sovietică, privind lichidarea completă a arsenalelor nucleare înainte de anul 2000 ca deosebit de important şi îl sprijină. România consideră că nu trebuie precupeţit nici un efort în înfăptuirea acestui program. Cînd a salutată hotărârea Uniunii Sovietice de a prelungea moratoriul asupra experimentelor nucleare, România a cerut în acelaşi timp Statelor Unite şi altor puteri nucleare să accepte urgent propunerile privind interzicerea tuturor experimentelor nucleare. De asemenea, ca consideră că S.U.A. trebuie să renunţe la programul „războiului stelelor” şi la alte planuri vizând militarizarea spaţiului cosmic şi să se angajeze cât mai curînd în eliminarea totală a armelor nucleare.

În afara măsurilor pentru dezarmare nucleară, România se pronunţă pentru un program — ca parte a efortului de dezarmare nucleară şi totală — care stipulează reducerea cu 25 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare până în 1990, astfel încît acestea să fie reduse până în anul 2000 cu cel puţin 50 la sută. În acest scop este necesară stabilirea de limite pentru armamentele şi efectivele permise a fi deţinute de către fiecare stat — în primul rând de către marile puteri — şi trebuie să se prevadă ca la un anumit moment să se limiteze şi producţia şi vinzarea de arme. Un asemenea program complex de dezarmare, dacă va fi adoptat, va elibera imense rezerve materiale şi umane din care o parte ar urma să fie folosite în scopuri de dezvoltare social-economică, iar restul — pentru programe de asistenţă, destinate ţărilor în curs de dezvoltare.

În actuala situaţie internaţională şi în lumina dorinţei covârşitoare de pace şi dezarmare, înţelegerea la nivel înalt din Islandia dintre secretarul general al C.C. al P.C.U.S., M. Gorbaciov, şi preşedintele S.U.A., R. Reagan, a polarizat, după cum era de aşteptat, interesul tuturor popoarelor lumii. După cum se ştie, din nefericire nu a dus, la rezultate reale, palpabile pe care popoarele le aşteptau cu atîta ardere.

Propunerile sovietice prezentate de M. Gorbaciov la această întâlnire — reducerea cu 50 la sută a armelor nucleare strategice şi eliminarea completă a rachetelor nucleare cu rază medie de acţiune din Europa — au demonstrat un nou mod de abordare şi si-au păstrat întreaga lor actualitate. De aceea România şi întregul popor al acestei ţări le-a considerat pozitive şi deosebit de importante — un obiectiv asupra cărui trebuie să se concentreze toate eforturile. Ceea ce conţinează într-adevăr acum, afirmă secretarul general al P.C.R., Nicolae Ceauşescu, este să se desprindă toate învăţămintele ce se impun, astfel încît să se la o hotărâre asupra următorilor acţiuni privind problemele în discuţie.

Realizarea unui acord în problema rachetelor cu rază medie în Europa va avea o mare însemnătate şi pentru tratativele privind reducerea rachetelor strategice şi a altor arme nucleare cu destinaţie operaţională-tactică, precum şi a armelor cosmice.

După cum subliniază preşedintele Nicolae Ceauşescu, prioritatea constă în a depăşi actualul moment prin intensificarea activităţii statelor membre ale Tratatului de la Varsovia, a tuturor statelor socialiste, prin intensificarea luptei popoarelor europene şi a tuturor popoarelor lumii, întrucât problemele păcii şi războiului nu pot fi soluţionate fără un asemenea front larg şi solid de acţiune. În acelaşi timp, întrucât s-a ajuns la poziţii foarte apropiate într-o serie de probleme, trebuie să se depună eforturi în scopul realizării de acorduri corespunzătoare în domeniul de de-

osebită complexitate — inclusiv eliminarea armelor nucleare. Esenţial este să se abordeze într-o manieră nouă problemele care determină pacea şi progresul lumii să se elimine omenia învechită potrivit căreia armele nucleare întăresc apărarea şi securitatea naţională şi contribuie la apărarea păcii în lume. Armele nucleare reprezintă, dimpotrivă, o ameninţare serioasă la adresa securităţii independente prin popoarelor, existenţei vieţii pe această planetă, ceea ce dovedeşte că nici un efort nu trebuie cruţat în lupta pentru eliminarea completă a acestor arme. România susţine ideea că trebuie continuat dialogul şi negocierile sovieto-americane — nivel înalt, astfel încît să fie folosite într-adevăr premisele existente şi să se realizeze, în cele din urmă, obiectivul care constă în acorduri privind o dezarmare substanţială.

„O politică de egalitate şi echitate în relaţiile internaţionale“

Dezvăluind noile tendinţe în evoluţia omenirii şi îndeosebi dinamica lumii contemporane, Nicolae Ceauşescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, arată, cu deplină îndrăzneală, că acele tradiţii pe care le-a creat capitalismul în relaţiile internaţionale devin tot mai acute ca rezultat al adîncirii decalajului dintre ţările dezvoltate şi cele slab dezvoltate, al împărţirii lumii în ţări bogate şi sărace, al relaţiilor inechitabile de opresiune colonialistă şi neocolonialistă. În circumstanţele actuale această contradicţie majoră menţine şi generează condiţii favorabile recurgerii la violenţă, sporeşte pericolul de război, întrucât, în timp ce se desfăşoară negocierile dintre bogat şi sărac este o contradicţie fundamentală a lumii de astăzi, cu efecte cit se poate de negative asupra întregii vieţi internaţionale. Ea oferă imaginea unei lumi afectate în mare măsură de prăpăstia tot mai adîncă dintre ţările dezvoltate şi cele în curs de dezvoltare, de marea decalaj economic, imaginea unei lumi în care un număr limitat de state posedă cea mai mare parte a producţiei mondiale, în timp ce peste 90 la sută dintre membrii comunităţii internaţionale au un venit pe locuitor de aproximativ 15 ori mai mic decît în ţările industrializate. Această contradicţie are un profund efect negativ şi creează instabilitate în ansamblul relaţiilor internaţionale, amplificînd perturbările şi inechităţile.

În concepţia preşedintelui României, schimbarea completă a sistemului actualului ordin economic internaţional pe baza echităţii, a schimburilor economice reciproce avantajoase răspunde în egală măsură cerinţelor privind rezolvarea problemelor dezvoltării şi depăşirea instabilităţii economice mondiale. Astfel, eradicarea subdezvoltării şi instaurarea unei noi ordini economice internaţionale apare, după cum decalajul economic, imaginea unei lumi în care un număr limitat de state posedă cea mai mare parte a producţiei mondiale, în timp ce peste 90 la sută dintre membrii comunităţii internaţionale au un venit pe locuitor de aproximativ 15 ori mai mic decît în ţările industrializate. Această contradicţie are un profund efect negativ şi creează instabilitate în ansamblul relaţiilor internaţionale, amplificînd perturbările şi inechităţile.

În vederea realizării progresului social şi echităţii. Aceasta înseamnă o nouă calitate, noi direcţii în funcţionarea tuturor mecanismelor relaţiilor dintre ţări şi instituţiile respective.

Ponind de la sublinierea în mod special a interdependenţelor în viaţa internaţională, concepţia României promovează o abordare globală şi unitară a tuturor factorilor procesului de reînnoire. Româniea se pronunţă ferm pentru edificarea unei noi ordini economice internaţionale şi, în consecinţă, pentru o nouă ordine politică democratică, deoarece aceste două aspecte nu pot fi despărţite, avînd în vedere că noile relaţii de egalitate nu pot fi realizate numai în domeniul economic, ci şi în toate celelalte domenii. De aceea, asa cum subliniază preşedintele Nicolae Ceauşescu, o nouă ordine economică necesită o ordine internă, noi norme ale dreptului internaţional.

Factorul dinamizator, propulsorul acestui amplu proces de transformare revoluţionară a relaţiilor internaţionale îl constituie popoarele însele, fărîngătoarele istoriei. Din acest unghi, ţările în curs de dezvoltare sînt în primul rînd responsabile pentru mobilizarea puternică a tuturor resurselor naţionale pe care le posedă în vederea accelerării progresului propriu. Pe baza experienţei proprii, România apreciază că nici un ajutor străin nu poate înlocui efortul propriu al ţării şi acordă o importanţă deosebită corelaţiei dintre factorii externi şi interni în cadrul unei strategii clare de dezvoltare social-economică. În conformitate cu această strategie, trebuie să se acorde prioritate mobilizării factorilor interni, forţelor proprii ale ţării, folosirii cât mai eficiente a resurselor şi mijloacelor naţionale, alocării unei părţi importante din venitul naţional dezvoltării forţelor productive, creării unei industrii moderne şi unei agriculturi de mare randament.

Dezvoltate în vederea satisfacerii cerinţelor lor legitime. În această privinţă, preşedintele Nicolae Ceauşescu a subliniat că România situează relaţiile cu ţările în curs de dezvoltare atît în contextul relaţiilor bilaterale vizînd eradicarea subdezvoltării şi accelerarea progresului social-economic, cit şi în contextul luptei generale împotriva politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste, pentru asigurarea dreptului de a-şi stăpîni pe bogăţiile sale naţionale, pe destiniul său în vederea edificării unei noi ordini economice şi politice internaţionale. Potrivit preşedintelui Nicolae Ceauşescu, eforturile ţărilor în curs de dezvoltare trebuie încurajate şi susţinute prin acţiuni economice viguroase şi eficiente, prin sprijinul concret şi amplu al ţărilor industrializate dezvoltate, dintre care multe îşi bazează nivelul economic dezvoltat tocmai pe exploatarea îndelungată a altor popoare. Ajutorul acordat ţărilor sărace pentru eradicarea subdezvoltării şi crearea unei noi ordini economice internaţionale, a afirmat preşedintele Nicolae Ceauşescu, nu constituie o acţiune umanitară, caritabilă, ci o acţiune politică şi socială plină de răspundere, care contribuie la soluţionarea problemelor care se confruntă astăzi omenia.

Evoluţia situaţiei internaţionale actuale demonstrează limpede că depăşirea crizei economice care afectează toate statele lumii, soluţionarea gravelor crize globale de energie, materii prime, alimentare, financiară — cit şi încetarea conflictelor internaţionale nu pot fi realizate fără un program mai rapid al ţărilor în curs de dezvoltare. Dimpotrivă, menţinerea şi adîncirea decalajului dintre state constituie un factor de dezechilibru în economia mondială, o sursă permanentă de conflicte şi tensiuni. Programul românesc de edificare a unei noi ordini economice internaţionale — elaborat de preşedintele Nicolae Ceauşescu — oferă o baze reală şi soluţii concrete. Acest program a fost în permanenţă actualizat, orientarea fundamentală rămînd neschimbată, în asa fel încît să satisfacă noile necesităţi, cerinţele suplimentare şi urgente izvorînd din agravarea crizei economice mondiale.

Preşedintele României subliniază că sînt necesare măsuri urgente pentru deschiderea pieţelor în faţa produselor ţărilor în curs de dezvoltare, măsuri pentru destinaţia barierelor protecţioniste şi discriminatorii în comerţul internaţional, pentru promovarea unor preţuri echitabile, pentru stabilirea unor dobînz rezonabile, pentru promovarea unor relaţii normale de credit, pentru usurarea uriaşei povări a datorităţii externe ale ţărilor în curs de dezvoltare, pentru asigurarea accesului lor, în condiţii avantajoase, la tehnologia modernă etc. Soluţionarea globală a problemelor economice şi financiare, a declarat preşedintele Nicolae Ceauşescu, edificarea unei noi ordini economice internaţionale constituie o necesitate obiectivă pentru depăşirea crizei economice actuale, pentru stabilirea şi dezvoltarea armonioasă a economiei mondiale. Soluţionarea cit mai curînd posibil a tuturor problemelor economice şi financiare globale, edificarea unor noi relaţii economice internaţionale sînt, de asemenea, şi în interesul ţărilor dezvoltate. În acest scop, toate statele ar trebui să participe în condiţii de egalitate la activităţile organismelor financiare internaţionale, ar trebui iniţiate negocieri reale între ţările dezvoltate şi cele în curs de dezvoltare asupra problemelor economice şi sociale generale ale dezvoltării în vederea stabilirii unui program global care să sprijine eforturile vizînd eradicarea subdezvoltării.

Concepţia preşedintelui Nicolae Ceauşescu cu privire la evoluţia lumii contemporane relevă o strînsă interdependenţă între dezvoltarea economică, menţinerea decalajelor şi înaltele economice, pe de o parte, şi pacea mondială şi securitatea, pe de altă parte. Este evident că pacea şi securitatea internaţională depind în mare măsură de evoluţia situaţiei economice, deoarece perpetuarea subdezvoltării, adîncirea decalajelor, inegalităţile ce se manifestă în relaţiile economice şi politice internaţionale generează nedreptate, nemulţumiri şi tensiuni, care, la rîndul lor, pot duce la conflicte şi violenţă. Problemele grave din economia mondială şi adîncirea crizei, a afirmat preşedintele Nicolae Ceauşescu, sînt rezultatele directe ale înarmării, ale uriaşelor cheltuieli militare. De aceea lupta pentru dezarmare, pentru reducerea cheltuielilor militare constituie părţi componente ale luptei împotriva decalajelor dintre săraci şi bogat, pentru o nouă ordine economică internaţională, pentru asigurarea unui sprijin ferm ţărilor în curs de dezvoltare.